

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/112/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122415989
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6122415989.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému I. R., Y.. XX.XX.XXXX, E. B. XXX/XX, V., zastúpeného splnomocneným zástupcom C. I., Y.. XX.XX.XXXX, E. B. Q. XXX/XX, V. o zaplatenie 2 904,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 30 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žiadna zo strán **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2 904,88 Eur s príslušenstvom. Žalobca odvodzoval svoj nárok na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23.03.2015 úver v sume 4 750 Eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v dojednaných mesačných splátkach. V rozpore so zmluvnými dojednaniami dlžník svoj záväzok uhrádzať mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Následne v súlade s článkom všeobecných obchodných podmienok s označením „podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa“, vyhlásil ku dňu 08.01.2020 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bola doručená žalovanému dňa 18.01.2020. Počnúc dňom 26.01.2020 sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy s príslušenstvom. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 09.03.2022 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalovaný ku dňu vyčíslenia postúpenej pohľadávky zaplatil sumu 75 Eur, ktorá bola započítaná na istinu úveru. V konaní si uplatnil voči žalovanému istinu úveru vo výške 2 904,88 Eur s príslušenstvom. Zároveň si uplatňuje aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov predstavujúcich rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. Žalobca v podanej žalobe v opísaní rozhodujúcich skutočností neoznačil dôkazy, iba v časti G žalobný návrh (petit) uviedol, že na základe skutočností uvedených v časti D a v prílohách pripojených k tomuto návrhu žiada o vydanie platobného rozkazu.

3. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp.zn. 10Up/1042/2022 zo dňa 20.09.2022 podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol s poukazom na § 3 zákona č. 307/2016 Z.z. neprípustný. Poukázal tiež na § 299 ods. 2 predmetného zákona a uviedol, že súd nemôže porušiť jeho právo na spravodlivý proces garantovaný ústavou Slovenskej republiky. Ďalej namietol, že platobný rozkaz vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Vzhľadom na to navrhol platobný rozkaz zrušiť a žalobu zamietnuť.

4. Keďže žalobca trval na prejednaní sporu, bola vec postúpená Okresnému súdu Lučenec na prejednanie a rozhodnutie vo veci samej.

5. Súd uznesením č.k. 16Csp/112/2022-81 poučil žalobcu, že doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia ohľadne uplatneného nároku, pretože abstraktné uvedenie rozhodujúcich skutočností nezodpovedá § 132 ods. 1 CSP; poučil žalobcu, že rozhodujúce skutkové tvrdenia je potrebné špecifikovať konkrétne na prejednávaný spor; poučil žalobcu, že rozhodujúce skutkové tvrdenia nie je možné nahradiť odkazom na pripojené dôkazy podľa § 132 ods. 2 CSP; vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní doplnil skutkové tvrdenia o výšku jednotlivých splátok, ich splatnosť, ktoré splátky neboli zaplatené, z čoho vyvodzuje žalobca oprávnenie na zaplatenie celej časti úveru; v prípade, ak nebude vedieť doplniť rozhodujúce skutkové tvrdenia, neoznačí riadne dôkazy, ktoré ich majú preukazovať, bude to pre neho znamenať zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena; poučil žalobcu, že podmienkou vykonania dôkazov je pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností podľa § 132 ods. 1 CSP; poučil žalobcu, že vo vzťahu k nároku na úroky z omeškania absentujú rozhodujúce skutkové tvrdenia a preto jeho nárok v tejto časti považuje za nedôvodný a poučil ho o sudcovskej koncentrácii konania podľa § 153 ods.2 CSP. Predmetné uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 28.11.2022.

6. Žalovaný vo vyjadrení doručenom dňa 30.01.2023 poprel tvrdenie protistrany. Uviedol, že v predmetnej spotrebiteľskej zmluve nie sú splnené podmienky, ktoré musí banka dodržať pri odstúpení pohľadávky po dobe splatnosti alebo pri vyhlásení čiastočného predčasného splatenia dlhu. Namietol, že pôvodný veriteľ nepostupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Podozrel, že v tomto prípade nie je vykázané doručenie výzvy žalovanému o postúpení pohľadávky. Právny predchodca žalobcu môže vygenerovať zo systému výzvu, ktorú doloží v konaní. V tejto súvislosti je potrebné zaoberať sa aj tým, kedy bola výzva žalovanému doručená. Poukázal aj na to, že zmluva je zmätočná v časti podmienky čerpania úveru. Namietol nesprávny výpočet RPMN, pretože do výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou. Namietol, že v tomto prípade nebol naplnený predmet zmluvy, pretože ak je v zmluve uvedená suma 4 750 Eur a na účet bolo poukázané 4 655 Eur, v tomto prípade nebol dodržaný predmet zmluvy a nebolo na účet poukázaných 4 750 Eur. Z bankovej knihy zistil, že okrem úrokovej sadzby mu boli účtované sankčné úroky aj poplatky. Sankcie z omeškania treba odlišovať od úroku z omeškania, pretože kombinácie rôznych sankčných mechanizmov (úroky z omeškania, zmluvná pokuta, rôzne poplatky), ktoré sú veriteľmi využívané vedú k neúmernému vysokému sankčnému zaťaženiu spotrebiteľa. Ak už nastal čas predčasného zosplatenia úveru a spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu, aby veriteľovi patrili úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľa. Ako uviedol, uvedený úver nemá správne uvedenú RPMN. To znamená, že nebolo dodržané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve 16,04% - istina 4 740 Eur, zistená hodnota 156,76% istina 4 740 Eur. Tým, že žalobca v žalobe klamlivo a neurčito uviedol RPMN porušil ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. a nepreukázal splnenie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Preto navrhol žalobu vyhodnotiť ako nedôvodnú. Zároveň, aby súd zaviazal žalobcu k úhrade trov konania.

7. Uznesením č.k. 16Csp/112/2022-94 zo dňa 14.02.2023 súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného. Zároveň výzvou zo dňa 14.02.2023 vyzval žalobcu na späťvzatie nedôvodnej žaloby pre splnenie výzvy súdu zo dňa 24.11.2022. Predmetné výzvy súdu boli žalobcovi doručené dňa 08.03.2023.

8. Žalobca po tom ako mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie dňa 20.03.2023 podaním doručeným súdu dňa 29.03.2023 uviedol, že súhlasí s neúčastou na pojednávaní. Zároveň oznámil súdu, že žalovaný počas konania zaplatil časť svojho dlhu, a to v sume celkovo 30 Eur. Z toho dôvodu zobral žalobu v uvedenej časti čiastočne späť. V tej súvislosti upravil žalobný petit. Ako už uviedol, spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 04.12.2019 označenej ako tretia upomienka, predložil súdu aj

podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu uvedenú pod číslom zásielky B., B. dňa 04.12.2019, čo vyplýva priamo z podacieho hároku. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenú judikatúru Najvyššieho súdu SR. Napriek uvedenému v prílohe zaslal súdu doklad - výpis informačného portálu slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaný prevzal predmetnú upomienku dňa 10.12.2019. Súhlasil s tým, aby bolo povolené splácať žalovanému dlžnú sumu v sume 350 Eur mesačne pod stratou výhody splátok. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného v prílohe žaloby predložil dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný právnenému predchodcovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, svojich záväzkoch a ďalšie potrebné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácania a omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Schopnosť žalovaného splácať úver bola jeho právnym predchodcom posúdená riadne.

9. Z dôvodu súhlasu žalobcu s prejednaním veci bez jeho účasti, súd dňa 05.04.2023 na pojednávaní spor prejednal a rozhodol.

10. Žalovaný na pojednávaní poukázal na nezrovnalosti o nedodržaní § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to celkové náklady a ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktoré sú 3 844,91 Eur. Keď vynásobíme mesiace splátkou, vyjde iná suma, a to 8 499,60 Eur mínus istina 4 750 Eur, to činí celkové náklady v sume 3 749,60 Eur. Mesačné splátky boli uvedené 82,55 Eur, čo je o 3,85 Eur viac, lebo je tam poistenie. Keď vynásobíme 108 krát 82,55 Eur rovná sa 8 915,40 Eur mínus istina 4 750 Eur, čo predstavujú celkové náklady sumu 4 165,40 Eur. Zároveň poukázal na RPMN, ktorá bola uvedená, dal si ju do kalkulačky NBS, kde vyšiel väčší RPMN oproti tomu, čo bolo uvedené v zmluve, kde bolo uvedené 16,04%, pričom jemu vyšiel 16,53%. Ďalšou nezrovnalosťou bolo, že žalobca si z úveru zobral 95 Eur hneď ako bol úver poskytnutý, čím bol úver ponížený o 95 Eur. To by malo byť zohľadnené v úrokoch a teda nevedel, čo platí. Je to neprijateľná zmluvná podmienka. Zároveň namietol splnenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom namietol aj právo z listiny o oznámení postúpenia pohľadávky bankou na žalobcu, pretože uvedená listina nebola produkovaná bankou. Bolo to posielané od Intrumu, lebo číslo nad čiarovým kódom v uvedenom oznámení je XXXXXXX, pričom je to číslo, ktoré generuje Intrum v prípade, keď dochádza k vymáhaniu pohľadávky. Vo vzťahu k tomu tiež namietol, že nebola daná výzva pred postúpením pohľadávky podľa zákona o bankách, pričom má ísť o inú výzvu, samostatnú výzvu, ktorou nie je výzva na predčasné zosplatnenie úveru.

11. Podľa § 186 ods. 2 CSP mal súd z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu odôvodnené pochybnosti o požadovanom nároku žalobcu, nakoľko žalobca uviedol abstraktné skutkové tvrdenia a neoznačil žiadne konkrétne dôkazy, ktoré majú jeho nárok preukazovať. Jediná nesporná skutočnosť v spore podľa § 151 ods. 1 CSP bolo uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23.03.2015, ktorým mal byť žalovanému poskytnutý úver v sume 4750 Eur.

12. S poukazom na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca neuviedol konkrétne rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré by odôvodňovali jeho nárok. Inak povedané, žalobca neuniesol bremeno tvrdenia o dôvodnosti jeho nároku. Povinnosťou žalobcu je uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností podľa § 132 ods. 1 CSP. Žalobca pre úspech v spore musí uviesť v žalobe také skutočnosti, z ktorých bude možné vyvodiť nielen oprávnenosť jeho nároku, ale subsumovať rozhodujúce skutkové tvrdenia pod hypotézu konkrétnej hmotnoprávnej normy (tzv. substancovanie skutkových tvrdení). Je pritom potrebné brať na zreteľ logickú previazanosť tvrdení, ktoré by mali byť konkrétne a jednoznačné, aby neboli zameniteľné s iným skutkom. Uvedenie rozhodujúcich skutočností musí viesť k možnosti súdu preskúmať na základe vykonaného dokazovania ich správnosť, resp. pravdivosť. Táto podmienka nie je splnená, ak žalobca v žalobe (alebo v priebehu sporu) vymedzí skutkové tvrdenia len abstraktné. V prípade, ak si žalobca túto povinnosť nesplní, nemôže súd za žalobcu tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia sám vyhľadať z predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesnú nečinnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP totiž platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1 Cdo/188/2021 zo dňa 25.05.2022).

13. Súd môže vykonať dôkazy na zistenie a preukázanie rozhodujúcich skutočností. Nie naopak. Dôkazy nemajú slúžiť na to, aby na základe výsledkov dokazovania bolo možné vyvodiť rozhodujúce skutkové tvrdenia pre aplikáciu konkrétnej hmotnoprávnej normy. Dokazovanie nemá slúžiť strane

sporu na to, aby prostredníctvom neho zistila, či existujú skutočnosti v jej prospech (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 571). Civilné sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu), teda procesných následkov toho, ako by bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020).

14. Súd po právnej stránke posúdil právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože predmetom ich vzťahu bolo poskytnutie úveru bankovým subjektom v rámci predmetu jeho podnikania voči fyzickej osobe nepodnikateľovi. Toto zistenie však pre vyhovie žaloby nepostačuje.

15. Súd pre nedostatočnú argumentáciu v žalobe vo výzve poučil žalobcu o potrebe uvedenia konkrétnych rozhodujúcich skutočností, poučil ho o následkoch § 132 ods. 2 CSP, dokonca ho vyzval, aby doplnil skutkové tvrdenia o výšku jednotlivých splátok, ich splatnosť, ktoré splátky neboli zaplatené, z čoho vyvodzuje oprávnenie na zaplatenie celej časti úveru. Žalobca však v uvedených intenciách (podľa pokynov súdu v súlade s čl. 8 CSP) rozhodujúce skutkové tvrdenia nedoplnil. Bez toho, aby súd nevedel posúdiť, aký bol konkrétny obsah záväzku (koľko mal spotrebiteľ vrátiť peňažných prostriedkov), čo bolo obsahom povinností zmluvných strán, akým spôsobom mal žalovaný splácať úver, ktoré splátky nezaplatil, aké následky to malo v zmluvnom vzťahu, na základe akej právnej skutočnosti odvodzuje žalobca svoj nárok na zaplatenie celej časti úveru, kde to bolo dohodnuté medzi zmluvnými stranami, čo predstavoval rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov. Súdu tiež nebolo zrejmé, ako sa dopracoval žalobca k vymedzeniu plynutia uplatnených úrokov z omeškania. Súd opätovne zdôrazňuje, že nemôže za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutkové tvrdenia z masy predložených dôkazov. Na základe toho súd ustálil, že žalobca v spore neunesol bremeno tvrdenia ohľadne uplatneného nároku, hoci bol súdom o tom vopred poučený. Iba v prípade, ak si uvedenú procesnú povinnosť splnil, mohol súd pristúpiť k skúmaniu, či žalobca uniesol dôkazné bremeno a takto zistený skutkový stav subsumovať pod ustanovenie konkrétnej hmotnoprávnej normy. Keďže takto žalobca nepostupoval, nemohol byť v spore úspešný.

16. Nad rámec tiež súd uvádza, že žalobca v spore napriek výzve súdu riadne neoznačil dôkazy, ktoré jeho nárok majú preukazovať. Za označenie dôkazov nemožno považovať tvrdenie v časti G) formulára, aby súd vyhovel podanému návrhu na základe skutočností uvedených v časti D) a v prílohách k tomu pripojených. Najmä, ak prílohy boli označené len tie, čo sa nachádzajú v OpP Okresného súdu Banská Bystrica (osvedčenie o DPH, Plnomocenstvo, Rámcová zmluva a žiadosť o postúpenie a prevod). To znamená, že žalobca si nespĺnil ani základnú dôkaznú povinnosť v spore.

17. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa pokynov súdu a v súlade s CSP majú strany sporu povinnosť postupovať aj v zmysle článku 10 ods. 1 CSP. Pod tieto povinnosti možno podradiť aj tzv. dôkaznú povinnosť, ktorá vyplýva z § 132 ods. 1 CSP. V zmysle uvedenej právnej úpravy je žalobca okrem iného povinný označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdých pravdivých a úplne opísaných rozhodujúcich skutočností. Uvedená povinnosť žalobcu nachádza svoj dôraz v § 185 ods. 1 CSP v rámci tzv. prejednacej zásady, podľa ktorej súd rozhodne, ktorý z navrhovaných (v zmysle § 132 ods. 1 CSP označených dôkazov) vykoná. Bez toho súd nie je oprávnený vykonať dôkazy, ktoré sú len súčasťou obsahu spisu, inak by tým konal priamo v rozpore s uvedenou zásadou a porušil by tzv. princíp rovnosti zbraní.

18. Predmetná dôkazná povinnosť patrí ku kľúčovým procesným povinnostiam strany sporu. Pokiaľ chce strana sporu uspieť, musí ku každému svojmu tvrdeniu označiť dôkazy, ktoré ho majú preukazovať. Ak strana sporu hodlá postupovať účelne, nesmie súd zahrnúť neprehľadným zoznamom dôkazov, ktorými má záujem svoje tvrdenia preukazovať. Je povinná jednoznačne uviesť, o aký dôkazný návrh sa opiera to ktoré konkrétne čiastkové skutkové tvrdenie. Súd nie je oprávnený v rámci zásady rovnosti „domýšľať“

za sporovú stranu, čo vlastne chcela preukazovať a čím to chcela preukazovať. Aj preto podľa § 132 ods. 1 CSP musí žaloba obsahovať označenie dôkazov (porovnaj Jirsa, J. a kol. Občianské súdny řízení. Soudcovský komentář. Kniha II. komentář § 79 a 120 OSŘ. 3 vydanie. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

19. Pod označenie dôkazov nie je možné považovať pripojenie listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe, bez toho aby vzniesol konkrétny dôkazný návrh podľa § 185 ods. 1 CSP. Dôkazná povinnosť žalobcu totiž pozostáva z označenia dôkazu, a jeho pripojenia k žalobe, ak je žalobcovi tento dôkaz k dispozícii. Samotné pripojenie neoznačených dôkazov k žalobe však nemožno považovať za splnenie dôkaznej povinnosti, nech to vyznieva akokoľvek tvrdo, možno na prvý pohľad aj formalisticky. V sporovom konaní súd musí zotrvať na splnení tejto povinnosti žalobcu. Je tomu tak v záujme už spomínaného zachovania prejednávacej zásady, zachovania rovnosti sporových strán. V konečnom dôsledku preto, aby nevykonala dôkaz, ktorý nebol žalobcom navrhovaný. Ak by súd takto neoznačené a len pripojené dôkazy vykonal, mohla by vzniknúť pochybnosť, či nejaký, žalobcom zamýšľaný dôkaz, sa v spise (ne)nachádzal, pričom z pohľadu žalobcu malo ísť o dôkaz kľúčový pre priznanie jeho nároku. Bez toho súd zároveň v rámci predvídateľnosti rozhodovania nevie vyzvať žalobcu, že hoci označil konkrétny dôkaz v žalobe, ten k žalobe nepripojil. Táto požiadavka formalizmu pri označovaní dôkazov tak má podľa názoru súdu svoje opodstatnenie. O to viac, ak ju vyslovene zakotvuje procesná úprava priamo v § 132 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 185 ods. 1 CSP. Súd si je vedomý, že podľa aktuálnej judikatúry účelom civilného procesu je spory riešiť (rozhodovať ich) a prinášať spravodlivosť, a nie ich odmietat' (teda „nesúdiť“) cez rôzne arbitrárne procedurálne rituály“ a že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (R 46/2000) (tiež Najvyšší súd SR, sp. zn. 9 Cdo 7/2021; podobne aj IV. ÚS 318/2018, II. ÚS 135/04, II. ÚS 435/2014). Na druhej strane judikatúra stále zotráva na tom, že nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. ÚS 269/2022 a tam citovaná judikatúra, III. ÚS 194/2012). Ústavný súd ČR v jednom zo svojich náleзов totiž uviedol, že: „Ústavní soud dále zdůrazňuje (např. náleз ze dne 25. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 281/04), že účelem formalít a podmínek řízení, které musejí být dodrženy při podání návrhu k soudu, je zajistit řádný chod spravedlnosti a zejména respektování právní jistoty. Uplatněná omezení a jejich výklad však nesmějí omezit přístup jednotlivce k soudům takovým způsobem nebo v takové míře, že by uvedené právo bylo zasaženo v samé své podstatě. I když tedy právo podat návrh podléhá zákonným podmínkám, obecné soudy se musejí při aplikaci procesních pravidel vyhnout jak přehnanému formalismu, který by zasahoval do zásad spravedlivého procesu, tak přílišné "pružnosti", která by naopak vedla k odstranění procesních podmínek stanovených zákonem. (náleз Ústavného soudu ČR sp. zn. III. ÚS 2373/21 zo dňa 30.06.2022). Z uvedených dôvodov, tak ako tomu bolo za dlhé obdobie súdnej praxe, aj za pôvodnej právnej úpravy, sa vyžaduje konkrétne označenie dôkazov, ktoré má súd v spore vykonal'. Podmienkou je, aby súd v rámci zachovania právnej istoty, prístupu k spravodlivému procesu podľa článku 2 ods. 1 CSP, na túto skutočnosť sporovú stranu upozornil.

20. Splnenie dôkaznej povinnosti však nie je možné od sporových strán (v tomto prípade žalobcu) vynucovať. Neoznačenie dôkazov v žalobe nie je takým nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v spore. Nesplnenie tejto povinnosti je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre sporovú stranu, ktorá ju nespĺnila. Súd sám nie je povinný pátrať po významných skutočnostiach (porovnaj uznesenie Najvyššieho soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 1900/2005 zo dňa 07.09.2006). Žalobca v civilnom sporovom konaní tak musí postupovať v rámci prejednávacej zásady s potrebnou starostlivosťou o vlastný výsledok sporu a koncentrovane, aby si splnil všetky svoje procesné povinnosti, aj podľa pokynov soudu. Ak ich nespĺní, nemôže legitímne očakávať výsledok v podobe uznania jeho nároku alebo priznania ochrany jeho právam. O to viac, ak je zastúpený advokátom, ktorý sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s výkonom advokácie (článok 11 ods. 3 CSP).

21. Na závere soudu nemení nič ani posledné podanie žalobcu doručené soudu dňa 29.03.2023, pretože žalobca sa v ňom vyjadril k doručovaniu výzvy pred zosplatnením úveru a skúmaniu bonity žalovaného pri uzatváraní zmluvy. Nedoplnil však skutočnosti v intenciách pokynov soudu a riadne neoznačil dôkazy v spore. Súd však na uvedené podanie podľa § 153 ods. 2 a 3 CSP napriek tomu neprihliadol. Žalobcovi bola výzva na doplnenie skutkových tvrdení doručená dňa 28.11.2022, kde bol na uplatnenie § 153 ods. 2 CSP upozornený. Žalobca mal preto dostatok času na základe poučenia soudu riadne označiť dôkazy, doplniť skutkové tvrdenia v lehote 10 dní, čo neurobil. Svoje podanie doručil soudu až šesť

dní pre nariadeným pojednávaním. Je zrejmé, že žalobca nepostupoval starostlivo, koncentrovane a hospodárne, keď svoje tvrdenia nepredložil včas. Podľa názoru súdu ich mohol predložiť skôr, v lehote stanovenej súdom v uznesení č. k. 16Csp/112/2022-81 zo dňa 24.11.2022. Nedbaním na uložené procesné povinnosti tak v prípade prihladenia na jeho podania by bolo sťažená činnosť súdu smerujúca k rozhodnutiu veci na prvom pojednávaní, ako aj príprava žalovaného na pojednávanie.

22. Sudcovská koncentrácia konania podľa § 153 CSP predstavuje tiež záväzok pre súd, aby konal koncentrovane, hospodárne a využíval tento inštitút tak, aby rozhodol na prvom pojednávaní. Vytvára tiež na sporové strany tlak, aby boli aktívne pri ochrane svojich práv a prenáša zodpovednosť na výsledok sporu práve na sporové strany.

23. Pod sudcovskú koncentráciu konania však nespadá späťvzatie žaloby žalobcom v jeho podaní doručenom súdu dňa 29.03.2023. Súd z uvedených dôvodov v rámci rešpektovania dispozičného oprávnenia žalobcu s predmetom konania žalobu v časti o zaplatenie 30 Eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

24. Z dôvodov uvedených vyššie súd žalobu zamietol. Keďže žaloba bola zamietnutá pre neunesenie bremena tvrdenia žalobcom a nesplnenie si jeho dôkaznej povinnosti, súd sa z hľadiska hospodárnosti konania nezaoberal námietkami žalovaného v spore.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalovaný bol skoro v celom rozsahu úspešný, pretože súd žalobu zamietol (iba v nepatrnej časti 30 Eur bolo konanie zastavené). Súd však z obsahu spisu nezistil na strane žalovaného žiadne trovy konania. Preto o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.